

именно юначенъ разбойникъ мѣстното началство, по заповѣдь отъ главната Стамбулска власт бѣше принудено да види емѣтка, и за тая цѣль то бѣ принудено да се обѣрне къмъ помощта на отоманскитѣ казаци.

Бѣрзитѣ юначни казаци, всички отчаяни глави, майсторски испълниха своята миссия. изловиха цѣлята шайка, но не завариха въ Чамъ-Дере вѣйводата. Тутакси послѣ съвѣта, така нарѣченій меджлисъ, на който е било рѣшено да се поисква съдѣйствието на казацитетѣ, прѣди тѣ да тръгнатъ отъ Сливенъ, Кушу-Оглу се извѣстилъ отъ мюфтията, единъ отъ членовете на Съвѣта, че казацитетѣ идѫть да го ловятъ. Той се скрилъ единъ часъ прѣди пристигнанието на сотнята, която очаквали едвамъ на слѣдующата сутрина. Повече отъ четиридесетъ заптиета вече прѣди вѣколко дена били пристигнали на мѣстото; тѣ стоели като задъ барикади, безъ да смѣять да погледнатъ на разбойниците; а може би тѣ сж се надумали съ тѣхъ, прѣдоставили имъ на свобода да продължаватъ свойтъ занаятъ, а сами ъдяли, пияли и пушали чибучки, а вѣчеръ пиянствували и своеолничали. Съ такава жандармерия се пазятъ въ България имота и живота! Казацитетѣ не очаквали отъ тѣхъ помощъ, но не искали и да имъ се бѣркатъ. Като влѣзли въ селото, стотника поставилъ при джандаритѣ караулъ и заповѣдалъ нико единъ заптия да се не показва на улицата, казано имъ било да си сѣдятъ дома, доѣдъ ги не повикатъ като резерва. Между разбойниците бѣше Карабелла, братовчедъ на Кушу-Оглу, наричанъ умѣтъ на Кушу-Оглу, мургавъ и похватенъ; въ очите му свѣтише хитростта на лисицата и коваѣството на котката; чертите на лицето му бѣхъ изразителни, и всичкитѣ вѣнкаши бѣлѣзи означаваха крѣвъ отъ благородна порода. Него го намѣриха въ куминътѣ, гдѣто го бѣ скрила една отъ любовниците на Кушу-Оглу, на която той разбойникъ, по пейна молба, бѣ убилъ мжжътъ. Тя остана вдовица; всичкитѣ знаеха че тя подкокороса да убиятъ мжжътъ ѝ, но ѝ оставиха на свобода, не захващаха сѫдебно слѣдствие, и хората само си говоряха: види се че тѣй му било писано!